käisid. Temma olli essite igga hommiko üht su-täit wina wõtnud, monne aia pärast kaht, wimaks kolm ja nelli, ja weel ennam. Nenda sai temmast aega mõda wimati keige surem joma-koer. Temma õppetajal, kes, tedda tundis, olli halle meel temma naese, ja laste pärrast. Se püdis tedda iggal wisil parrandada, ja nomis tedda saggedaste, et temma nisugust kurja ja auutuma ammeti piddi mahha jätma. Ükskord kutsus kirriko issand tedda ennese jure, ja pallus tedda sõbra wisil, et temma wõttaks ennast parrandada ja et ta isseennäst, omma Naestjaommad Lapsed jomisse läbbi õnnetusse ja willetsusse sisse ei sataks. Kule Juhhan, ütles temma: „minna ei ütle middagi sest, kui sinna monnikord sutäit wina wõttad, kui sa udduse „ja külma ilmaga wäljas käid. Agga kui „sa igga päwal wina jood, siis teeb se „sulle kahjo. Wiin on kibbe ja kange: „teeb werd pallawaks, ja giab tedda wägga kangeste ihho sees jooksma, ja sest „tullewad mitmesugused haigused inni-„meste peäle. Sinna olled ise mulle öölnud, et sa närp sõma olled, kui sa liaste „olled jonud. Sinno südda wallotab ja „pöksab saggedaste, lulilikmed wärriselwad, „sinno pea on nõdraks ja uimaseks sanud, „ja mitmesugused haigused on sulle jomisse läbbi tulnud. Minna ütlen sulle „selgeste, et sa mitte ennam ni moisilik „mees ei olle, sest aiast sadik, kui sa hakkasid wina joma. Ma kardan wägga, et „sa wimaks hulluks lähhäd, kui sa liga „jomist mahha ei jätta. Et sinno asjad „keik nurja lähhäwad, sedda sa näed jo „isse. Junkur ja kubjas on ikka sinno „kaela peäl. Keik külla-rahwas hirwitab „ja laitab sind, ja keik lapsed jookswad „sinno järrele ja sõimawad sind joma koeraks. Mõtle agga taggasi monda aega, „kui sa weel liaste ei jonud, kuida siis ig-

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1809, lk. 17